

บัตรสวัสดิการแห่งรัฐกับประชาชน State Benefit Card Holders of Population

นิพาดา กันมาลัย¹ มณัชชา สวัสดิ์วงศ์² ธนภัทร จันทร์ผ่อง³ พงษกร พลสอน⁴ นันทพันธ์ คคคง⁵
Nipada Kanmalay, Manatcha Sawatwong, Thanaphat Chanphong,
Phongsakorn Pholson, Nanthaphan Kodkong

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความวิชาการนี้อธิบายถึงบัตรสวัสดิการแห่งรัฐกับประชาชน โดยพูดถึงในด้านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐคือ นโยบายช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อย กลุ่มเป้าหมายระหว่างรัฐกับประชาชนเพื่อให้ลดช่องว่างของความเหลื่อมล้ำและประโยชน์ของผู้มีรายได้น้อยที่ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐอยู่ ซึ่งบทความเรื่องบัตรสวัสดิการแห่งรัฐกับประชาชน มุ่งเน้นเรื่องการลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ที่ไม่ถึงรายได้ในการดำรงชีวิตนั้น ได้ลืมตาอ้าปากได้อย่างแท้จริง โดยนโยบายรัฐสวัสดิการนั้นก่อให้เกิดผลด้านใดบ้างเช่น ประชาชนเข้าถึงบัตรสวัสดิการแห่งรัฐจริงหรือไม่ สามารถลดความเหลื่อมล้ำได้หรือไม่และสามารถแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชนในชาติได้หรือไม่อย่างไร โดยกลไกสำคัญของโครงการนี้นั้นช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจได้จริงหรือไม่ รัฐบาลนั้นมีความจำเป็นที่จะกำหนดให้ประชาชนนั้นเข้าถึงนโยบายรัฐสวัสดิการ (บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ) ได้หรือไม่ หากโครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐประสบความสำเร็จก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนไม่มากนักน้อยเกินไป

คำสำคัญ (Words): บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ; ประชาชน; คุณภาพชีวิต

Received: 2021-10-10 Revised: 2021-10-30 Accepted: 2021-11-04

¹ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Bachelor of Public Administration, Pibulsongkram Rajabhat University. Corresponding Author
e-mail: nipada.g@psru.ac.th

² หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Bachelor of Public Administration, Pibulsongkram Rajabhat University. e-mail: manatcha.s@psru.ac.th

³ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Bachelor of Public Administration, Pibulsongkram Rajabhat University. e-mail: thanaphat.c@psru.ac.th

⁴ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Bachelor of Public Administration, Pibulsongkram Rajabhat University. e-mail: pongsakorn.pho@psru.ac.th

⁵ อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Bachelor of Public Administration, Pibulsongkram Rajabhat University. e-mail: nanthaphan.k@psru.ac.th

Abstract

This academic article describes the social-welfare cards which is a governmental policy to help the citizens who are low-income earners. The target is providing benefits to the low-income earners holding the social welfare cards and reducing the gap between government and citizens. This article focuses on reducing inequality to enable those who do not have access to income to live better financially and discusses some aspects of the policy such as what are the effects of the social-welfare policy? Can people actually access the social-welfare cards? Can the social-welfare cards reduce inequality? How can it solve the poverty of the people of the nation? Are the mechanism or the process of the policy stimulating the economy? Is it necessary for the government to determine whether the people have access to the social-welfare policy (Social-welfare Cards) or not? If the policy of the social-welfare card is successful, it will contribute to the improvement of quality of life more or less.

Keywords: Social-welfare Card; People; Quality of life

บทนำ (Introduction)

บัตรสวัสดิการแห่งรัฐมีจุดประสงค์ที่จะช่วยแก้ไขปัญหาของประชาชนสำหรับผู้มีรายได้น้อย โดยจุดมุ่งหมายเพื่อให้ประชาชนผู้มีรายได้น้อยนั้นได้เข้าถึงโครงการอย่างเท่าเทียมกันการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อย เป็นการมุ่งเน้นสิทธิที่ประชาชนพึงได้รับการช่วยเหลือผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจากการเข้าถึงรัฐสวัสดิการ(บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ) นั่นถือเป็นเรื่องสำคัญที่ประชาชนจะได้รับ ซึ่งรัฐบาลพยายามจะแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำของประชาชน ฉะนั้นโครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐจะดำเนินนโยบายเพื่อลดปัญหาของความเหลื่อมล้ำที่ประชาชนกำลังประสบปัญหาอยู่โดยปัจจุบันนั้นคือปัญหาด้านความเหลื่อมล้ำหรือความยากจนของคนในสังคมไทยถือเป็นปัญหาที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตของประชาชน รวมทั้งด้านเศรษฐกิจการเมืองก็ถือว่าเป็นปัจจัยหลักของการสร้างความเหลื่อมล้ำของประชาชน รัฐบาลจึงมีนโยบายเพื่อลดความยากจน คือการจัดทำนโยบายรัฐสวัสดิการ (บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ) ให้กับผู้มีรายได้น้อย เพื่อให้ตอบโจทย์กับความยากจนของประชาชน ซึ่งชี้ให้เห็นว่าในสถานการณ์ปัจจุบันความยากจนในภาพรวมของประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้มีรายได้น้อย ในประเทศไทย เพิ่มขึ้นรัฐบาลจึงต้องเร่งแก้ไขปัญหาและเริ่มค้นหากลุ่มเป้าหมายโดยยึดหลักความเป็นจริง และกำหนดทิศทางการเยียวยาในนโยบายโครงการรัฐสวัสดิการ หรือ (บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ) เพื่อแก้ไขผ่านระบบรัฐสวัสดิการและการบริการขั้นพื้นฐาน ให้ครอบคลุมและมีคุณภาพให้กับประชาชน เพื่อให้เกิดการลดช่องว่างของความยากจนให้เกิดการกระจายรายได้ของประชาชนให้เท่าเทียมกัน นโยบายของรัฐที่ผ่านมาเน้นแก้ปัญหาค่าครองชีพประชาชน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำให้ประชาชนอย่าง

แท้จริง เพื่อไม่ให้เกิดช่องว่างระหว่างรายได้กับรายรับของประชาชนโดยปัจจุบันรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้สนับสนุนเรื่องบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ โดยเงื่อนไขของการรับเงินเยียวยาหรือวงเงินบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเพื่อซื้อสินค้า บริการ อุปโภคบริโภค โดยต้องตั้งอยู่ในเกณฑ์ผู้มีรายได้น้อยกว่าปีละ 30,000 บาท จะได้รับวงเงินบัตร 300 บาทต่อเดือน ส่วนคนที่มีรายได้ตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไปแต่ไม่เกิน 100,000 บาทได้ รับวงเงินเดือนละ 200 บาท และได้ส่วนลดค่าแก๊สหุงต้ม คนละ 45 บาท ต่อเดือน ซึ่งจะสามารถใช้ได้กับ ร้านค้าธงฟ้าประชารัฐเท่านั้น ส่วนการลดค่าเดินทางผ่านรถสาธารณะ รถเมล์ รถไฟฟ้าและรถไฟใต้ดินคนละ 500 บาทต่อเดือน(โดยไม่สามารถกดเงินสดได้) ส่วนวงเงินช่วยเหลือค่าไฟฟ้าจะได้รับ 230 บาท ต่อครัวเรือนต่อสิทธิเท่านั้น เงื่อนไขใช้ไฟฟ้าไม่เกิน 50 หน่วยต่อเดือนติดต่อกันไม่เกิน 3 เดือน ในกรณีผู้ใช้ไฟฟ้าเกิน 50 หน่วยต่อเดือน ผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐจะได้รับสิทธิแค่ เดือนละ 230 บาทต่อครัวเรือนเท่านั้น หากใช้เกินกำหนดผู้ถือบัตรจะต้องจ่ายทั้งหมดตามเงื่อนไข ค่าน้ำประปา จำนวน 100 บาทซึ่งจะต้องใช้น้ำไม่เกินที่กำหนดเท่านั้น (สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี, 2561)

การตั้งเป้าในการจัดทำโครงการรัฐสวัสดิการ หรือ (บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ) นั้นรัฐบาลมีจุดประสงค์ที่จะช่วยแก้ไขปัญหาของประชาชนโดยโครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐนั้นจะช่วยให้ประชาชนผู้มีรายได้น้อยนั้นได้รับการช่วยเหลือผ่านโครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ โดยเป้าประสงค์ก็ประชาชนกับบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเพื่อให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี อยู่ในยุทธศาสตร์ที่ 4 ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมประชาชนต้องเข้าถึงโครงการ ซึ่งประชากรร้อยละ 40 ของประเทศไทยนั้นมีรายได้น้อย ดังนั้น บัตรสวัสดิการแห่งรัฐกับประชาชนเป็นนโยบายด้านประชานิยมของรัฐบาลเพื่อแก้ไขปัญหาของประชาชนเพื่อช่วยเหลือในการลดค่าใช้จ่ายเพื่อให้ประชาชนอยู่ดีกินดี ซึ่งผู้รับได้ผลประโยชน์คือประชาชน แต่ด้านการเมืองประชาชนอาจจะเสียผลประโยชน์ก็ได้ ซึ่งการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในรัฐบาลของพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรีนั้นได้ดำเนินการตามนโยบายที่กำหนดโดยออกมาตรการความช่วยเหลือซึ่งให้สิทธิในการเข้าถึงเงินช่วยเหลือต่างๆ ที่รัฐบาลกำหนดไว้ตามรากฐานที่กำหนด

สำหรับบทความในครั้งนี้ มีประเด็นระหว่างบัตรสวัสดิการแห่งรัฐกับประชาชนซึ่งจุดกำเนิดของโครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐนั้นเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยในการดำเนินนโยบายเพื่อประโยชน์ของกลุ่มผู้เข้าถึงบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ อีกทั้งเป็นแนวทางในการรับผลประโยชน์ทางโครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐของประชาชน เพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชนบทความนี้มีแนวทางหรือทิศทางเพื่อศึกษาความเข้าใจระหว่างบัตรสวัสดิการแห่งรัฐกับประชาชนในเชิงลึก แนวทาง การแก้ไขปัญหาต่างๆ ของรัฐบาลในแนวคิดโครงการรัฐสวัสดิการ กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการทำนโยบายเพื่อประชาชน ลดค่าครองชีพของประชาชนให้เกิดผลคือประชาชนอยู่ดีกินดี

ดังนั้นการตอบสนองนโยบาย “รัฐสวัสดิการ” ของรัฐบาลเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและความยากจนสำหรับผู้ที่มีรายได้น้อย ภายใต้การบริหารงานของรัฐบาล พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา อิง

ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี การดำเนินนโยบายโครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐนี้ยังเป็นโครงการที่ช่วยเหลือด้านสังคมอีกด้วย (Social Assistance)

จุดกำเนิดบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ

โครงการประชารัฐสวัสดิการเป็นนวัตกรรมในการช่วยเหลือประชาชนผู้มีรายได้น้อยให้พ้นจากปัญหาความยากจนของพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา โดยมีการขึ้นทะเบียนกับกระทรวงการคลัง และออกเป็นบัตรสวัสดิการเพื่อช่วยลดค่าครองชีพ สถานการณ์ความยากจนในสังคมไทยถือเป็นปัญหาที่ ทุกรัฐบาลต่างให้ความสำคัญในการแก้ไขเยียวยา ซึ่งแม้ว่า สถานการณ์ความยากจนของไทยจะลดลงในทุกๆ ปี ซึ่งสถานการณ์ความยากจนและความเหลื่อมล้ำในประเทศไทย ปี 2559 ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติชี้ให้เห็นถึง ประเด็นปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำที่เป็นสถานการณ์ ลำสุด รวมทั้งการวิเคราะห์ลักษณะของปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำในสังคมไทยซึ่งรายงานปี 2559 ระบุว่า ในรอบเกือบ 3 ทศวรรษที่ผ่านมา สถานการณ์ความยากจนในภาพรวมของประเทศไทยดีขึ้นมาก โดยสัดส่วนความยากจนลดลงจาก 65.17 ในปี 2531 เหลือร้อยละ 8.6 คิดเป็นจำนวนคนจนประมาณ 5.81 ล้านคน ในปี 2559 และมี “คนเกือบจน” (Near Poor) จำนวน 5.79 ล้านคน เมื่อรวม “คนจน” กับ “คนเกือบจน” พบว่ามีจำนวน 11.6 ล้านคน หรือร้อยละ 17.2 ของประชากรทั้งหมดอย่างไรก็ตาม ปัญหาความยากจนที่เป็นความยากจนมาก หรือความยากจนเรื้อรัง (Chronic Poverty) มีแนวโน้มลดลงโดยสะท้อนจากสัดส่วนคนจนมาก ที่มีแนวโน้มลดลงจากร้อยละ 17.98 ของประชากรทั้งหมดในประเทศในปี 2545 เหลือร้อยละ 2.88 ในปี 2559 โดยเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.24 ในปี 2558 ฉะนั้นทางสภาพัฒน์ยังคงเห็นว่ามีความจำเป็นต้องดำเนินการ แก้ปัญหาในเรื่องการเข้าถึงบริการภาครัฐในกลุ่มเป้าหมาย คนยากจนเรื้อรัง เพราะยังกลุ่มที่มีโอกาสหลุดจากภาวะความ ยากจน จึงได้ดำเนินโครงการประชารัฐสวัสดิการ เป็นนวัตกรรมในการช่วยเหลือประชาชนผู้มีรายได้น้อยให้พ้นจากปัญหาความยากจน โดยการดำเนินการจัดให้มีการให้ขึ้นทะเบียนจากกระทรวงการคลัง จากนั้นจะออกเป็นบัตรสวัสดิการเพื่อช่วยในการลดค่าครองชีพ ทั้งการซื้อสินค้าบริการและการเดินทางบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย ที่เป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาความยากจนของประชาชนในประเทศไทยโครงการที่รัฐบาลจะช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยผ่านการบรรเทาภาระค่าครองชีพด้วยวิธีต่างๆ ซึ่งรัฐบาลได้จัดงบประมาณจำนวนมากเพื่อที่จะดำเนินนโยบายรัฐสวัสดิการต่างๆ ผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ การที่จะช่วยเหลือในด้านสวัสดิการแก่ประชาชน ซึ่งความยากจนคือ สถานะสภาพการดำรงชีวิตของบุคคลซึ่งมีรายได้ไม่มากพอกับรายจ่าย ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่มาของรัฐบาลใน การคิดค้นบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ซึ่งเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย “บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ” หรือที่เราเรียกว่า “บัตรคนจน” โดยให้ดำเนินการครอบคลุมกับผู้มีรายได้น้อยฉะนั้น การช่วยเหลือจากภาครัฐนั้นจึงถูกกลุ่มเป้าหมายและเกิดประโยชน์สูงสุด โดยภาครัฐมีข้อมูลในการติดตาม ประเมินการให้สวัสดิการในแต่ละประเภท และนำมาปรับปรุงการให้สวัสดิการให้เหมาะสม และสอดคล้อง กับความต้องการในแต่ละพื้นที่ได้

อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับการช่วยเหลือผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐจะเป็นการลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน โดยที่รัฐบาลจะโอนเงินไปในบัตรสวัสดิการแห่งรัฐให้กับผู้ที่มาลงทะเบียน นำไปใช้ซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้กล่าวถึงมาตรการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อย รัฐบาลจะจ่ายเงินให้สามารถดำรงชีพได้โดยจะทยอยจ่ายเป็นงวด ไม่จ่ายเป็นเงินก้อน เพราะเกรงว่าจะนำเงินไปใช้จ่ายฟุ่มเฟือย โดยการจ่ายเงินจะมีเงื่อนไขให้แสดงรายได้ที่แท้จริง ผู้ที่จะลงทะเบียนจะต้องเป็นบุคคลที่มี สัญชาติไทย อายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป (เกิดก่อนวันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2542) อยู่ในภาวะว่างงานหรือมีรายได้ในปีพ.ศ. 2559 ไม่เกิน 100,000 บาท จะต้องไม่มีทรัพย์สินทางการเงิน รวมทั้งสิ้นไม่เกิน 100,000 บาท ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง และไม่เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ตามกฎหมาย หรือถ้าเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ จะต้องเป็นไปตามเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนด การช่วยเหลือผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ จะทำให้ช่วยเหลือถูกกลุ่มเป้าหมายและเกิดประโยชน์สูงสุด โดยที่ภาครัฐจะมีข้อมูลในการติดตามประเมินผลทำให้สวัสดิการในแต่ละประเภทและนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับความต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี, 2561)

ดังนั้นเป้าหมายที่แท้จริงในการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยและผู้ที่ยากจนให้หลุดพ้นจากความยากจนอย่างถาวร ด้วยการช่วยให้คนเหล่านี้มีแผนที่ชีวิตที่จะพัฒนาตัวเอง ขณะเดียวกันถือเป็นการสร้างความพร้อมในการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานถือเป็นการบูรณาการตามหลักคิดของมาตรการพัฒนาชีวิตของประชาชนที่ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐจากการที่รัฐจะแก้ไขปัญหาต้องมีการคิดหลักการและ เงื่อนไขในนโยบายซึ่งนโยบายรัฐสวัสดิการ หรือ “บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ” เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐโดยเงื่อนไขของการรับเงินเยียวยาหรือวงเงินบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเพื่อซื้อสินค้าบริการ อุปโภคบริโภคโดยรัฐบาลชั่งน้ำหนักในการออกนโยบายบางอย่าง อย่างรอบด้าน กระตุ้นเศรษฐกิจและนโยบายประชานิยมเพื่อให้เกิดการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

นโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ

นโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเป็นหนึ่งในแนวทางแก้ไขปัญหาของรัฐบาลปัจจุบันกำหนดนโยบายเพื่อช่วยเหลือประชาชนผู้มีรายได้น้อยผ่านการบรรเทาภาระค่าครองชีพ ได้แก่ การลดค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันและการวางแผนเงินสำหรับซื้อสินค้าบริการต่างๆ พื้นฐานของการดำเนินโครงการนี้ ไม่ต่างจากนโยบายอื่นๆที่รัฐบาลใช้แก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชน ยังมีสวัสดิการอีกหลายสิ่งหลายอย่างที่รัฐบาลจะเข้ามาเติมเต็มสิ่งที่เคยขาดหายไปให้กับประชาชนคนไทยแต่บัตรสวัสดิการแห่งรัฐนี้ เกิดขึ้นเพื่อช่วยเหลือคนไทยในกลุ่มที่ด้อยโอกาสทางสังคมทุกกลุ่มได้รับความช่วยเหลืออย่างเท่าเทียมกันในทุกด้านซึ่งหนึ่งในแนวทางแก้ไขปัญหาจากการใช้นโยบาย และมาตรการของภาครัฐแล้ว การสนับสนุนให้ผู้ประสบปัญหา ความยากจนใช้แนวทางของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิตยังเป็นแนวทางในการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างแท้จริง

เพื่อให้เกิดการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมประชาชนอีกทั้งยังเชื่อมโยงนโยบายปฏิรูปประเทศไทย

แนวคิดบัตรสวัสดิการแห่งรัฐจึงมีลักษณะเหมือนกับ นโยบายประชานิยม ตรงที่ว่าเป็นนโยบายของรัฐเพื่อช่วยเหลือประชาชนในการลดค่าใช้จ่ายของประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีความกินดีอยู่ดี ซึ่งจะเป็นนโยบายที่แอบแฝงกับการเมืองนั้นก็ไม่ว่าจะทราบได้ แต่ในระยะสั้นนั้นผู้ที่ได้รับผลประโยชน์อย่างเต็มที่คือประชาชนกลุ่มยากจน ส่วนในระยะยาวนั้นผู้ที่ได้รับประโยชน์ก็คือกลุ่มการเมือง และผู้ที่เสียประโยชน์ก็กลับมาเป็นประชาชนทั้งประเทศอย่างที่จะหลีกเลี่ยงไม่ได้ อย่างแน่นอนดังจะเห็นได้ว่าการยกระดับคุณภาพชีวิตที่ผ่านมาได้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องมาทุกรัฐบาล แต่ในเรื่องของมาตรการดำเนินการนั้นก็จะมีบริบทที่แตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับการบริหารงานของรัฐบาลในยุคนั้นๆ ในรัฐบาลยุคของ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้มีนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ โดยออกมาช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อย โดยผู้ที่ได้รับสิทธิ์นั้นจะต้องเป็นผู้ที่เข้าถึงเกณฑ์ข้อต่างๆ ที่ทางส่วนกลางได้กำหนดไว้ซึ่งถือเป็นนโยบายที่ช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายในครัวเรือนได้ในระดับหนึ่งสำหรับผู้ที่มีรายได้น้อย ตลอดจนถึงเป็นนโยบายฐานรากที่จะเสริมสร้างการลดความเหลื่อมล้ำด้านเศรษฐกิจได้ต่อไปในอนาคต

ดังนั้นโครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐจึงเป็นการบูรณาการในการสร้างสวัสดิการสังคมภายใต้โครงการ e-Payment เพื่อยกระดับประสิทธิภาพของการจัดสวัสดิการสังคมและการให้ความช่วยเหลือของภาครัฐที่ประชาชนควรจะได้รับสิทธิ์บัตรสวัสดิการแห่งรัฐซึ่งทุกคนต้องได้อย่างเท่าเทียมกันเพื่อตอบสนองให้กับประชาชนและเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของตัวเอง พัฒนาความรู้ความสามารถ ในการพึ่งพาตนเองได้เพื่อที่ในอนาคตจะได้หลุดพ้นจากเส้นความยากจนได้อีกทั้งยังก่อให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดแก่ตนเอง (นันทพันธ์ คตคงและคณะ, 2564)

การพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ

การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนที่มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ โดยจัดให้ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เหมาะสม ซึ่งรัฐบาลสามารถให้ความช่วยเหลือได้อย่างมีประสิทธิภาพมีประสิทธิภาพ และมีความยั่งยืนการบูรณาการการแก้ไขปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำจากกระทรวงการคลังและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีมาตรการเพื่อรองรับพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีบัตรสวัสดิการ พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ทำหน้าที่กำหนดนโยบายการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐนั้นถือว่าประสบความสำเร็จอย่างมาก ซึ่งผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐมีคุณภาพชีวิตที่ดี จากการดำเนินโครงการของรัฐบาล บัตรสวัสดิการแห่งรัฐนั้นเป็นนโยบายประชานิยมที่ดีเป็นอย่างมาก ตอบโจทย์ปัญหาของประชาชนอย่างแท้จริง

จากสิ่งที่ได้กล่าวมานั้นจะเห็นได้ว่าแนวคิดการจัดสวัสดิการทางสังคม มิได้เพียงแต่มุ่งเน้นให้ประชาชนเป็นผู้รับเพียงอย่างเดียว แต่จะเป็นการมุ่งเน้นให้ประชาชนมีทักษะในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการส่งเสริมอาชีพหรือการเข้าถึงแหล่งทุนเพื่อนำเงินที่ได้จากการกู้ยืมมาต่อยอดในการ

ประกอบอาชีพ โดยรัฐบาลไม่ได้แต่เป็นผู้รับผิดชอบหลักในด้านนี้แต่เพียงผู้เดียวยงให้ธนาคารเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการดังกล่าว เพื่อเป็นการยุติปัญหาของการกู้ยืมระบบ ซึ่งถือเป็นเรื่องที่ดีและครบวงจรตามหลักแนวคิดที่ว่าด้วย การส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ไม่เพียงแต่แจกเงินอย่างเดียว แต่ต้องเป็นการแจกแหล่งทุน เพื่อให้ประชาชนเข้าถึง และให้ประชาชนเหล่านั้นได้มีโอกาสในการพัฒนาตัวเองอยู่สูงถึงที่สุด

เป้าหมายการช่วยเหลือ ให้พ้นเส้นความยากจนให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตนั้นที่เป้าหมาย เพื่อให้พ้นจากเส้นขีด ความยากจน โดยดูจากข้อมูลเท็จจริงว่ามีรายได้เท่าไร มีรายได้เพิ่มขึ้นหรือไม่ ซึ่งเป็นข้อมูลตรงที่สามารถวัดผลได้จริง ปัจจุบัน โดยรัฐบาลจะจัดให้มี AO หรือ Account Officer เข้าไปช่วยดูแลผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ลงพื้นที่ไปสำรวจ ไปนั่งคุยว่าสาเหตุสำคัญที่ทำให้มีรายได้น้อยหรือไม่มีงานทำเพราะอะไร ถ้าอยากจะมีรายได้เพิ่ม มีงานทำ จะทำอย่างไร ถ้าคิดว่าทักษะในปัจจุบัน ยังไม่เพียงพอ อยากจะมีเพิ่ม สนใจเรื่องอะไร หรือต้องการแหล่งเงินทุน ที่มีอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสมไม่ใช้เงินนอกระบบจะต้องทำอย่างไร รวมทั้ง ไปดูสภาพความเป็นจริงว่าตรงหรือไม่กับที่ได้แจ้งไว้ และมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีสมกับความเป็นมนุษย์หรือไม่ มีบ้านเองหรือไม่ บ้านทรุดโทรม หรือไม่ นี่เป็นเป้าหมายที่รัฐจะลดความยากจนได้เป็นต้น

ดังนั้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนที่มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ สภาพการดำรงชีวิตของบุคคลซึ่งมีรายได้ไม่เพียงพอจากรายจ่ายด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่มาของรัฐบาลได้คิดค้นบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำ ซึ่งบัตรสวัสดิการแห่งรัฐนั้นก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด (บุรฉัตร จันทรแดง และคณะ, 2562)

สิทธิประชาชนที่พึงได้รับจากบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ

โครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในสิทธิที่ประชาชนพึงได้รับ มีรูปแบบเงื่อนไข 2 รูปแบบ

- 1.การลดค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าก๊าซหุงต้ม และค่าเดินทางเป็นต้น
- 2.การใช้บัตรสวัสดิการแห่งรัฐในการใช้ซื้อสินค้าต่างๆ จากร้านค้าที่ร่วมโครงการของรัฐ

และร้านค้าของกระทรวงพาณิชย์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

สิทธิประชาชนที่พึงได้รับการช่วยเหลือผ่านบัตรสวัสดิการจะแบ่งเป็นการลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน โดยรัฐบาลจะนำเงินใส่เข้าไป ในบัตรสวัสดิการให้ผู้ที่มีรายได้น้อยที่มาลงทะเบียน นำไปใช้ซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค โดยต้องตั้งอยู่ในเกณฑ์ผู้ที่มีรายได้น้อยต่ำกว่าปีละ 30,000 บาทจะได้รับวงเงินบัตร 300 บาทต่อเดือน ส่วนคนที่มีรายได้ตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไปแต่ไม่เกิน 100,000 บาท ได้รับวงเงินเดือนละ 200 บาท และได้ส่วนลดค่าแก๊สหุงต้ม คนละ 45 บาทต่อ 3 เดือนซึ่งจะสามารถใช้ได้กับร้านค้าธงฟ้าประชารัฐเท่านั้น ส่วนการลดค่าเดินทางผ่านรถสาธารณะ รถเมล์ รถไฟฟ้าและรถไฟใต้ดิน คนละ 500 บาทต่อเดือน (โดยไม่สามารถกดเงินสดได้) ส่วนวงเงินช่วยเหลือค่าไฟฟ้าจะได้รับ 230 บาทต่อครัวเรือนต่อสิทธิเท่านั้น เงื่อนไขใช้ไฟฟ้าไม่เกิน 50 หน่วย ต่อเดือนติดต่อกันไม่เกิน 3 เดือนในกรณีผู้ใช้ไฟเกิน 50 หน่วยต่อเดือนของผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐจะได้รับสิทธิแค่

เดือนละ 230 บาทต่อครัวเรือนเท่านั้น หากใช้เกินกำหนดผู้ถือบัตรจะต้องจ่ายทั้งหมดตามเงื่อนไข ค่าน้ำประปา จำนวน 100 บาท รัฐบาลจะจ่ายเงินเพื่อให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้โดยรัฐบาลจะทยอยจ่ายให้เป็นงวดเพื่อนำไปใช้สำหรับการดำรงชีพ ดังนั้นการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยเป็นการมุ่งเน้นสิทธิประชาชนที่พึ่งได้รับการช่วยเหลือผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีการเข้าถึงรัฐสวัสดิการนั้นถือเป็นเรื่องสำคัญที่ประชาชนจะได้รับซึ่งการมุ่งเน้นคุณภาพชีวิตของประชาชนเพื่อที่ประชาชนจะดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ

สิทธิที่ประชาชนพึงได้รับและให้เกิดการแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างแท้จริงคือรัฐต้องช่วยเหลือให้เข้าถึงแหล่งเงินทุน สำหรับผู้ที่ไม่ยอมเป็นลูกจ้าง อยากทำอาชีพอิสระ มีกิจการของตนเอง ซึ่งกระทรวงการคลังมีธนาคารของรัฐที่พร้อมจะช่วยเหลือ เช่น ธนาคารออมสิน ซึ่งมี โครงการสินเชื่อธุรกิจ แพรนไชส์ โครงการสินเชื่อ Street Food หรือ ธ.ก.ส. มีสินเชื่อเพื่อปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีรายได้เพิ่มขึ้น ทั้ง 2 ธนาคารได้เตรียมสินเชื่อโครงการไว้รองรับและขณะเดียวกันยังมีการเข้าไปดูในเรื่องความพร้อมในการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นการมองในเรื่องคุณภาพชีวิตและสิทธิที่ประชาชนพึงได้รับต่อรัฐบาล

การวิเคราะห์นโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐกับประชาชน

จากการวิเคราะห์บทความนี้พูดถึงเกี่ยวกับบัตรสวัสดิการแห่งรัฐกับประชาชน บัตรสวัสดิการแห่งรัฐหรือเรียกง่ายตามภาษาพูดของประชาชน คือบัตรคนจน ฉะนั้นเมื่อเรามองภาพรวมของประชาชนภายในประเทศแล้วนั้นเราจะเห็นได้ว่านโยบายของรัฐบาลนั้น คิดค้นมาเพื่อที่จะแก้ปัญหาของประชาชน การที่ประชาชนนั้นมีความเหลื่อมล้ำทางสังคม ถ้ามององค์รวมของนโยบายนี้ รัฐบาลพยายามที่จะลดปัญหาความยากจนลง แต่ในมุมมองอีกมุมมองหนึ่งรัฐบาลซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองนั้น อาจจะมองว่านโยบายนี้เป็นแค่เครื่องมือในการสร้างความนิยมของพรรคการเมืองบางพรรคก็ได้ ซึ่งถ้าเรามองในมุมทางการเมืองนโยบายนี้ถือเป็นนโยบายประชานิยม ฉะนั้นการลดปัญหาความยากจนภายในสังคมไทยนั้นรัฐบาลปัจจุบันจึงหยิบยกนโยบายประชานิยมขึ้นมาเพื่อให้ประชาชนสนใจ จากนั้นจึงเกิดนโยบายรัฐสวัสดิการ “บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ” มาให้ประชาชนนั้นได้มีความหวัง ประชาชนส่วนใหญ่ภายในประเทศนั้นขาดรายได้ รายรับจึงไม่เพียงพอต่อรายจ่าย การเกิดนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาให้พี่น้องประชาชนนั้นอยู่ดีกินดี สิทธิประชาชนที่พึ่งได้รับการช่วยเหลือผ่านบัตรสวัสดิการจะแบ่งเป็นการลดค่าใช้จ่ายใน ครัวเรือน โดยรัฐบาลจะนำเงินใส่เข้าไป ในบัตรสวัสดิการให้ผู้ที่มีรายได้น้อยที่มาลงทะเบียน นำไปใช้ซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค ประชาชนก็จะได้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองโดยที่ประชาชนนั้นถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ก็จะมีสภาพการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นจากเดิม ที่ถ้าหากรัฐไม่ช่วยคุณภาพชีวิตอาจจะแย่แย่กว่าเดิม ดังนั้นรัฐจึงตั้งเป้าหมายที่จะช่วยเหลืออย่างแท้จริงให้กับผู้มีรายได้น้อยและผู้ที่ยากจนให้หลุดพ้นจากความยากจนอย่างถาวรทั้งนี้การช่วยเหลือประชาชนให้เข้าถึงบัตรสวัสดิการแห่งรัฐแล้วนั้นยังสามารถกระตุ้นภาพรวมทั้งด้านเศรษฐกิจการเมืองอีกด้วย ปัจจัยหลักของการสร้าง

ความเหลื่อมล้ำของประชาชน รัฐบาลจึงมีนโยบายเพื่อลดปัญหาความยากจน ให้กับผู้ที่มิรายได้น้อย เพื่อให้ตอบโจทย์กับความยากจนของประชาชนภายในประเทศอย่างแท้จริง

ดังนั้นบทความนี้จึงเป็นวิเคราะห์หลักการปัญหาที่แท้จริงหรือทำให้ทราบถึงปัญหาของประชาชนที่เหลื่อมล้ำอยู่ในประเทศประกอบกับการรัฐสวัสดิการที่ประชาชนพึงได้รับใน “บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ” ปัจจัยหลักของการสร้างความเหลื่อมล้ำของประชาชนนั้นเกิดจากรายรับไม่พอกับรายจ่าย จึงทำให้ประชาชนภายในประเทศเกิดความยากจน รัฐจึงต้องมีมาตรการเพื่อลดปัญหาที่เกิดขึ้นกับประชาชนโดยการออกนโยบาย “ประชานิยม” ขึ้นสุดท้ายนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐก็จะช่วยแก้ไขปัญหาคความยากจนโดยใช้หลักการตามแนวคิดที่มีการตอบสนองผ่าน “บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ” ให้ประชาชนได้ผลประโยชน์สูงสุดสืบไป (พงษ์กร พลสอน และธนภัทร จันทร์ผ่อง, 2564)

บัตรสวัสดิการแห่งรัฐกับการลดความเหลื่อมล้ำและแก้ไขปัญหาความยากจน

บัตรสวัสดิการแห่งรัฐกับการลดความเหลื่อมล้ำและแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชน ฉะนั้นประชาชนได้ประโยชน์จากบัตรสวัสดิการแห่งรัฐอย่างมากแต่การดำเนินโครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐนั้นอาจจะไม่ตรงจุดกับการแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชนได้อย่างตรงจุด ซึ่งการดำเนินการเพื่อเดินหน้าแก้ไขปัญหาคความยากจนอย่างเป็นรูปธรรมของรัฐบาลคือแนวทางการพัฒนาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ ของประชาชนโดยหากรัฐอยากให้การแก้ไขปัญหให้เป็นรูปธรรมต้องมีการจัดทำโมเดลการแก้ไขปัญห เช่น ในการดำเนินการเพื่อเดินหน้าแก้ไขปัญหาคความยากจนอย่างเป็นรูปธรรมของจังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นจังหวัดที่มีสถานการณ์ความยากจนอยู่ในลำดับสูงและเรื้อรัง โดยเป็นจังหวัดที่มีสัดส่วนของคนจนสูงที่สุดของประเทศไทย ซึ่งการเลือกจังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นโมเดลนำร่องในการพัฒนา เป็นผลมาจากการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐาน จากการสำรวจคุณภาพชีวิต ของคนแม่ฮ่องสอนในปี พ.ศ. 2560 ที่พบว่าแม่ฮ่องสอนมีครัวเรือน ที่อาศัยอยู่จริงในพื้นที่เกิน 6 เดือน ทั้งนี้แนวทางที่เสนอในการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาคความยากจน ในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ด้านการพัฒนา เชิงนโยบาย ประกอบด้วย 1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน 2. การส่งเสริมการเกษตร 3. การส่งเสริมสนับสนุนการเพิ่ม บุคลากรทางการแพทย์ และ 4. การพิจารณา Border Pass เพื่อการท่องเที่ยวข้ามแดนและด้านการพัฒนาเชิงพื้นที่ ประกอบด้วย 1. การแก้ไขปัญหาความยากจน 2. การลดความเหลื่อมล้ำ และ 3. การพัฒนาประสิทธิภาพการเข้าถึงการบริหารภาครัฐ

ดังนั้นบัตรสวัสดิการแห่งรัฐกับการลดความเหลื่อมล้ำและแก้ไขปัญหาความยากจนจะดำเนินการแก้ไขได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อภาครัฐที่จะดำเนินแก้ไข โดยนำร่องการแก้ไขปัญหาคความยากจนจัดทำโมเดล ที่คล้ายคลึงกับจังหวัดแม่ฮ่องสอน เพื่อให้ประชาชนนั้นได้รับประโยชน์ที่สูงที่สุดแก่ตนเองและครอบครัวสืบไป (ทศพล ชื่นจอหอ และวัชรพล พุทธิรักษา, 2562)

บทสรุป (Conclusion)

บัตรสวัสดิการแห่งรัฐนั้นเป็นการยกระดับความเหลื่อมล้ำและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้มีรายได้น้อย โดยมาตรการต่างๆของรัฐบาลที่กำหนดผ่านโครงการรัฐสวัสดิการ(บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ) ให้กับประชาชน โดยรัฐบาลนั้นกำหนดเงื่อนไขการลงทะเบียนไว้ซึ่งการกำหนดเงื่อนไขต่างๆผ่านกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการนี้ โดยการเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ในรัฐบาลของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นรัฐบาล ซึ่งเป็นการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการปฏิรูปประเทศผ่านการสร้างระบบเศรษฐกิจสังคม เพื่อลดความยากจน ให้สมดุลกันของประชาชนผู้มีรายได้น้อย โดยไม่ทำลาย ทรัพยากรภายในประเทศ ส่งผลให้ประชาชนภายในประเทศนั้นอยู่ดีกินดีและมีความสุขผ่านโครงการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ที่ประชาชนได้รับประโยชน์ในเรื่องปัญหาความเท่าเทียมในการรับสิทธิ ซึ่งการสนับสนุนเรื่องค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนและค่าเดินทางของผู้ได้รับบัตรสวัสดิการแห่งรัฐนั้นส่งผลในด้านสังคมความเหลื่อมล้ำนั้นเท่าเทียม

ซึ่งคิดค้นมาเพื่อที่จะแก้ปัญหาของประชาชน การที่ประชาชนนั้นมีความเหลื่อมล้ำทางสังคมถ้ามององค์รวมของนโยบายนี้ รัฐบาลพยายามที่จะลดปัญหาความยากจนลง แต่ในมุมมองอีกมุมมองหนึ่งอาจจะมองว่านโยบายนี้เป็นแค่เครื่องมือในการสร้างความนิยมของพรรคการเมืองบางพรรคก็ได้ ซึ่งถ้าเรามองในมุมของการเมืองนโยบายนี้ถือเป็นนโยบายประชานิยมเพื่อลดปัญหาความยากจนภายในสังคมไทยนั้นรัฐบาลปัจจุบันจึงหยิบยกรนโยบายประชานิยมขึ้นมาเพื่อให้ประชาชนสนใจ จากนั้นจึงเกิดนโยบายรัฐสวัสดิการ “บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ” มาให้ประชาชนนั้นได้มีความหวังโดยรัฐบาลจะนำเงินใส่เข้าไป ในบัตรสวัสดิการให้ผู้ที่มีรายได้น้อยที่มาลงทะเบียน นำไปใช้ซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค ประชาชนก็จะได้เกิดการพัฒนา คุณภาพชีวิตของตนเองโดยที่ประชาชนนั้นถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ก็จะมีสภาพการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นจากเดิม ที่ถ้าหากรัฐไม่ช่วยคุณภาพชีวิตอาจจะแย่แย่กว่าเดิมดังนั้นรัฐจึงตั้งเป้าหมายที่จะช่วยเหลืออย่าง แท้จริงให้กับผู้มีรายได้น้อยและผู้ที่ยากจนให้หลุดพ้นจากความยากจนอย่างถาวรดังนั้นบทความนี้จึงเป็นวิเคราะห์หลักการปัญหาที่แท้จริงหรือทำให้ทราบถึงปัญหาของประชาชนที่เหลื่อมล้ำอยู่ในประเทศ ประกอบกับการรัฐสวัสดิการที่ประชาชนพึงได้รับใน “บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ” เพื่อให้เกิดการสร้าง ความ มั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

เอกสารอ้างอิง (References)

- ทศพล ชื่นจอหอ และวัชรพล พุทธิรักษา. (2562). *บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ: เครือข่ายนโยบายและการเมืองนครในจังหวัดพิษณุโลก*. วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นันทพันธ์ คตคง และคณะ. (2564). นโยบายสาธารณะสำหรับผู้มีรายได้น้อยผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน. *วารสารการบริหารนิเทศและนวัตกรรมท้องถิ่น*. 7(6), 6-7.
- บุรฉัตร จันทร์แดง และคณะ. (2562). นโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐกับมาตรการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ. 13(31), 6-11.

- สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี. (2561). มาตรการสวัสดิการแห่งรัฐนวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาความยากจน. วารสารไทยคู่ฟ้า, (2561) , 3(10), 5-19.
<https://spm.thaigov.go.th/FILEROOM/spmthaigov/>
- BRIGHT TODAY. (2564). สรุปสิทธิ “บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ”. สืบค้น 24 กันยายน 2564, จาก <https://www.brighttv.co.th/social-news/state-welfare-card>.
- TNN ONLINE. (2564). เช็กเงื่อนไข! ลงทะเบียน “บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ” รอบใหม่ใครมีสิทธิบ้าง. สืบค้น 24 กันยายน 2564, จาก <https://www.tnnthailand.com/news/covid19/90770/>